

Prensa de la fassina de Can Guineu

Sant Sadurní d'Anoia

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: c. de l'Hospital, 23.

Coordenades:

Latitud: 41.42458
Longitud: 1.7875
UTM Est (X): 398683
UTM Nord (Y): 4586601

Classificació

Número de fitxa: 08240 - 207
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia: Objecte
Estil / època: Contemporani
Segle: XIX-XX
Autoria de l'element: Jaime Figueras (constructor)
Estat de conservació: Bo
Protecció: Física
Tipus de protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de Sant Sadurní d'Anoia (Plaça de l'Ajuntament, 1 08770, Barcelona)

Fitxes associades:

[Fassina de Can Guineu](#)

Autoria de la fitxa: Josep Anton Pérez Arriaga (TRÍADE Serveis Culturals)

Data de registre de la fitxa: dv., 24/01/2025 - 13:03

Descripció

Premsa original de la fassina de Can Guineu.

Es tracta d'una premsa de cargol, mecanitzada amb gàbia de planta circular, braços i banc d'estructura metàl·lica (amb reblons per unir les peces), cargol, femella dentada mecanitzada i barret realitzat a partir de biguetes metàl·liques.

A la part central del banc s'hi pot llegir "*Jaime Figueras constructor. Vilafranca del Panadés*".

Aquest tipus de premsa s'utilitzava per extreure el most del raïm. El procés mecànic assegurava una pressió uniforme i més eficient que les premses manuals o de cargol simples.

Història

La premsa s'ubica en l'emplaçament original de l'antiga fassina de Can Guineu. Es movia pels diferents espais industrials amb un sistema de vies.

La fassina va ser construïda a final de la Guerra del Francès (LLORAC, 2017) per Pere Mir i Porta. Va fer muntar una màquina destil·ladora molt complexa inventada per Joan Jordana i Elías amb un alambí amb capacitat per a uns 500 litres de vi. Es tractava d'una màquina de tecnologia punta, més tard substituïda per una altre d'un fabricant francès d'aiguardents, Marcos Brives, que era més rendible.

La destil·lació va ser objecte del negoci fins a la meitat del segle XIX, quan es va desmantellar la maquinaria per destil·lar i es va passar a elaborar vi per al mercat local i l'exportació. A més també es va fer producció l'oli d'oliva a petita escala. Als anys cinquanta del segle XX va finalitzar la seva activitat vitivinícola entre d'altres raons, perquè l'últim descendent va morir l'any 1952.

Bibliografia

CENTRE D'ESTUDIS SADURNINENCS (2013). Sant Sadurní d'Anoia: recull gràfic 1861-1975. Col·lecció L'Abans. Editorial Efadós. El Papiol.

GIMENO, Francisca (1973). Patrimoni de Can Guineu de Sant Sadurní d'Anoia. Tesi doctoral inèdita. Universitat de Barcelona.

LLORAC, Salvador (2017). Sant Sadurní d'Anoia: fonaments identitaris, a *El Cep i la Nansa*, Vilanova i la Geltrú.

